

[Elna Munch.]

Stridspunkt inden for Udvalget har været, ligesom det i sin Tid var det inden for Kommissionen, Centralisation kontra Decentralisation. Over for dette maa man jo hævde, at selvfølgelig kan den mest ensartede Afgørelse træffes, naar der kun findes eet Sted, hvor Afgørelsen sker, men jeg ved ikke, om man kan afvise den Tanke, at Materialet engang i Fremtiden kan svulme saa meget op, at der vil være Grund til at lægge noget af det over til Aarhus. Det har imidlertid lange Udsigter, for det er jo udelukket, at man i Øjeblikket kan stille saa megen Sagkundskab til Raadighed i Aarhus, som der er Brug for. Et af de Punkter, hvor der ved dette Forslag er ført noget nyt frem, er jo netop, at man, som det er foreslaaet fra Retslægeraadets egen Side, søger at udvide Kredsen af sagkyndige, idet man har følt, at man var svagt stillet, naar man ikke havde den allerypperste Sagkundskab paa alle mulige Omraader til sin Raadighed. En saadan Sagkundskab kan jo umuligt tænkes stillet til Raadighedovre i Aarhus i Øjeblikket, og det har derfor sikkert lange Udsigter med at faa Sagerne delt saaledes, at de jyske behandles derovre og de andre her.

Hvad angaar det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmits Tanke: at man kunde benytte Retslægeraadet her som en Slags Højesteret for Afgørelserne fra Aarhus, vil jeg rigtignok meget fraraade noget saadant, idet det jo i høj Grad vilde være at stille Aarhus paa Nr. 2-Pladsen, hvilket jeg absolut ikke kan tænke mig de vilde være tilfredse med.

Jeg tror, at man skal vedtage Forslaget, saaledes som det nu foreligger. Vi har, som det tidligere er sagt, først behandlet det i lange Tider i en Kommission, derefter har det foreligget her i to Rigsdagssamlinger og er blevet vendt og drejet paa alle mulige Maader, og jeg tror derfor, man med rolig Samvittighed nu kan skride til den endelige Afgørelse. Jeg skal henstille, at man stemmer for de Ændringsforslag, der er stillet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen har Ordet for en kort Bemærkning.

F. K. Madsen: Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit sagde i sin Tale, at Udvalget ikke havde haft Lejlighed til at se den Skrivelse, der var kommet fra Aarhus Universitet. Jeg vil gerne gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg som

Formand for Udvalget, hvortil denne Sag var henvist, har udtalt, at den nævnte Skrivelse laa til Eftersyn i Bureauet, og der kunde ethvert Medlem læse den. Der havde været god Tid for det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit til at faa denne Skrivelse at se, hvis det havde interesseret Fruen.

Inger Gautier Schmit: Maa jeg i Anledning af den sidste Udtalelse fremføre, at vi, da vi fik Svarene fra Embedslægerne og Sundhedsstyrelsen, selvfølgelig havde dem til Behandling i Udvalget, og at disse Skrivelser herefter blev trykt — det var i Foraaret 1934 — og yderligere i December 1934 paa ny tilsendt os i trykt Tilstand, men den Skrivelse, som Aarhus Universitet og Professor Faber har sendt til Udvalget, og som kom i Foraaret 1934, har overhovedet ikke været fremme til Drøftelse i Udvalget. Det er det, jeg lægger Vægt paa. At Skrivelsen har ligget i en Skuffe i Bureauet, bestrider jeg ingenlunde, men den har i hvert Tilfælde ikke været til Drøftelse i Udvalget. Det er det, jeg har udtalt, og det kan jo ikke nægtes. Denne Skrivelse kom ikke til Drøftelse før i Februar Maaned i Aar, og selv om den altsaa ikke har givet Anledning til, at vi fra Venstres Side har stillet Ændringsforslag, mener jeg alligevel, at det er en saa vigtig Skrivelse, at jeg har fundet Lejlighed til at gaa nærmere ind paa den. Den er saa meget vigtigere, synes jeg, som den fuldkomne Afvisning, der til en Begyndelse mødte Venstre, da vi talte om Aarhus Universitet og dets Muligheder for i Fremtiden at overtage noget af Retslægeraadets Materiale, jo i Dag er ændret derhen, at man hverken fra konservativ eller radikal Side har turdet bestride — man har ganske vist udtalt sig i meget forsigtige Vendinger —, at Forholdene kunde udvikle sig saaledes, at Materialet vilde svulme saadan op, at man maatte tage under Overvejelse at lægge en Del af disse Sager til Aarhus. Jeg konstaterer altsaa med Glæde, at den Tanke, vi har haft, ikke kan siges at være de to Partier fuldkommen fremmed i Dag.

Saa vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Bindslev, der railede lidt over, at jeg havde sagt, at Udvalget havde Hastværk, at det har jeg ikke sagt. Jeg har sagt, at der var Hastværk, da vi skulde afgive Betænkning, og det maa det ærede Medlem give mig Ret i. Det hele skete i Løbet af nogle ganske faa Minutter. Derfor er Betænkningen maaske knap blevet saa fyldig, som jeg kunde have ønsket.